

Zpráva o evropské politice

■ *Hodnocení důvěry a nedůvěry občanů ve vládu a ve veřejnou správu*

Demokratické systémy vlády se musí spoléhat na angažované a kritické občany, kteří se účastní voleb, kriticky hodnotí činnost vlády a hájí svá práva, když se staví proti rozhodnutím, jež jsou na škodu. Jsou tak založeny na určité formě kritické či ostražité podpory politických institucí a politických procesů, která s sebou nese jak důvěru, tak nedůvěru. Slepá důvěra i cynická nedůvěra v instituce tudíž představují pro demokratické systémy vlády problém. Jak však vypadá podpora veřejnosti v době vršících se krizí a probíhajících transformací? Jak moc lidé ještě věří politikům, politickým institucím či demokratickému systému jako takovému? Jak moc zesílil pocit nedůvěry, který přesahuje z hlediska demokracie žádoucí formy ostražité či uvážlivé důvěry?

Výzkumný projekt EnTrust, který je financovaný v rámci programu EU Horizont 2020, se za účelem zodpovězení těchto otázek věnuje zkoumání důvěry a nedůvěry ve vládu v sedmi evropských zemích, a to na národní i na evropské úrovni. V rámci tohoto projektu byl prozkoumán individuálních determinantů politické důvěry/nedůvěry a jejich účinků a politických důsledků vyčleněn jeden pracovní balíček. Tento pracovní balíček využil přístup založený na více metodách (konkrétně webové průzkumy a deliberativní online experimenty), aby nabídl cenné poznatky pro tvůrce politik, kteří mají zájem porozumět výskytu a příčinám důvěry a nedůvěry v politické instituce a především tomu, jak uvedené postoje formovat. Na základě kulatého stolu, který se konal v červnu 2023 a kterého se zúčastnili zástupci občanské společnosti a Generálního

ředitelství Evropské komise pro spravedlnost a spotřebitele, aby diskutovali zjištění a implikace tohoto výzkumu, nabízí tato zpráva o politice doporučení zaměřená na (znovu)nastolení důvěry v politické instituce. Zároveň uznává projevy nedůvěry jako důležitou podmínku demokracie. Na tomto základě byla identifikována čtyři doporučení.

#1: Bojovat proti korupci a neetickému jednání na všech úrovních vlády a veřejné správy a dávat najevo integritu

Korupce je forma pochybení, která nejenže nenávratně ničí důvěru, ale také plodí nedůvěru založenou na zklamání a cynismu. Je proto nezbytné zavést a prosazovat přísná protikorupční opatření na všech úrovních vlády a veřejné správy. Tato opatření prokazují závazek k odpovědnosti a etickému chování, které obnovují důvěryhodnost a mohou posílit také důvěru, neboť dávají najevo, že jsou veřejní činitelé oddáni veřejnému zájmu.

Vlády a politické instituce na všech úrovních by měly provést komplexní zhodnocení svých vnitřních struktur, aby se předešlo korupčnímu jednání, špatné správě či efektu „otáčivých dveří“. Součástí těchto opatření by měl být kodex chování, který by byl použitelných napříč všemi institucionálními úrovněmi. Na úrovni EU by měla být posílena role evropského ochránce veřejných práv. V tomto ohledu se jeví být obzvláště důležitá transparentnost, které by měly politiky EU věnovat další úsilí. Mělo by být transparentní, s kým se

osoby s rozhodovací pravomocí a zaměstnanci na všech pozicích stýkají, aby se předešlo korupci. Na úrovni EU se jedná mimo jiné o vedoucí oddělení Evropské komise, předsedy výborů Evropského parlamentu a členy Rady Evropské unie. Měl by být pravidelně zveřejňován úplný záznam o všech pracovních schůzkách, který by zahrnoval různé typy setkání, a to včetně setkání uskutečněných online či telefonicky a setkání označených za neformální. Popsaný postup by v legislativním procesu ustavil transparentnost a umožnil by nezúčastněným osobám nahlédnout do vlivů, které formují legislativu a politiku.

Současně by členské státy a EU měly přijmout vysoké standardy informování veřejnosti, a to i skrze důkladný přezkum stávajících pravidel. Pravidla týkající se zpřístupňování dokumentů a zápisů z jednání veřejnosti by neměla být zneužívána ke skrývání informací před veřejností. V případě EU to zahrnuje zveřejňování záznamů o hlasování členských států v přípravných pracovních skupinách Rady Evropské unie.

#2: Zajistit silnou roli místních samospráv v rámci jasného víceúrovňového systému veřejné správy za účelem získání důvěry veřejnosti

Místní demokracie je pro občany zvláště důležitá a má rozhodující vliv na jejich názory a představy o demokratické politice. Z tohoto důvodu je nezbytné zaručit fungování a důvěryhodnost místních institucí a politických procesů v rámci systému jasného rozdělení odpovědnosti a rozhodovacích pravomocí mezi různými úrovněmi veřejné správy. Hlasy a perspektivy místních a regionálních samospráv by měly být dobře zastoupeny na vnitrostátních, evropských i globálních fórech veřejné správy. Zároveň je nezbytné zřídit mechanismy, které

zaručí transparentnost a odpovědnost v rámci místních, regionálních, národních a evropských institucí.

Politici a politické instituce by měli využít důvěry veřejnosti v místní samosprávy ke (znovu)vybudování důvěry v zastupitelskou demokracii. Měli by uznat zásadní roli místní demokracie v utváření evropské demokracie a posílit postavení místních a regionálních samospráv v usnadňování občanské participace a řešení bezprostředních problémů občanů, čímž by dali najevo citlivý přístup k veřejné správě a posílili by tak důvěru. Způsobnost místních a regionálních samospráv by měla být posílena prostřednictvím přidělení odpovědných zdrojů, technické podpory a právních rámců. To jim umožní realizovat iniciativy související s otevřenou veřejnou správou, které podporují transparentnost, participaci a odpovědnost.

Místní samosprávy by měly zřizovat platformy, které umožní zapojení občanů a obyvatel a diskuze a partnerství s občany a obyvateli, místními organizacemi a dalšími zúčastněnými stranami. Zapojení a účast veřejnosti by měly probíhat nad rámec volebních procesů. Místní samosprávy by měly usnadňovat přímou demokracii na místní úrovni, která zahrne všechny občany a obyvatele, a to včetně marginalizovaných skupin.

#3: Podporovat deliberativní demokracii

EU a členské státy by měly vyvíjet, financovat a realizovat iniciativy, které integrují postupy deliberativní demokracie do veřejných rozhodovacích procesů a doplňují tak posílený občanský dialog. Zapojením občanů do deliberací o klíčových otázkách mohou vlády posílit důvěru veřejnosti v instituce. Angažovaní občané budou institucím s větší

pravděpodobností důvěřovat, pokud budou vnímat, že jsou jejich hlasy ceněny a že jsou brány v potaz při vytváření politik. Zlepšení komunikace mezi institucemi a veřejností je klíčem k budování porozumění a k podpoře angažovanosti.

Deliberativní procesy nám umožňují získat přehled o prioritách veřejnosti, hodnotách a potenciálních kompromisech, což pomáhá tvůrcům politik činit náročná rozhodnutí při zachování transparentnosti a legitimacy. Deliberativní fóra podporují učení, společné diskuze a formulování erudovaných doporučení k návrhům politik. Měla by se konat s předstihem, tedy před učiněním konkrétních typů veřejných rozhodnutí, a měla by zahrnovat osoby z různých prostředí. Vlády by měly dodržovat zásady stanovené v [Doporučeních Rady Evropy pro vedení deliberativních procesů](#), která byla vytvořena za účelem ustanovení mezinárodních standardů. Doporučení zahrnují vytvoření právního rámce, vyjasnění mandátu a podoby těchto procesů a zajištění spravedlivého zastoupení a odpovědnosti.

Pokud daný formát vyžaduje moderátory, je zásadní, aby byl jejich výběr transparentní. Kromě toho by neměli mít specifické zájmy na diskutovaném tématu. Pokud jde o výměny názorů s experty a tvůrci politik, organizace občanské společnosti by měly dostat mít prostor, aby mohly přispět. Taktéž by měly být podporovány takové formáty debat, ve kterých budou diskutovat různé zúčastněné strany a ve kterých bude dostatek prostoru pro dotazy publika. Iniciativy by měly zahrnovat mechanismy, které umožní posouzení názorů účastníků před i po deliberaci, aby bylo možné zachytit změny ve vnímání toho, jak je vláda schopná citlivě, pohotově reagovat a jak je efektivní.

Místní samosprávy by měly zřídit občanské poradní sbory, které by poskytovaly průběžný náhled na řadu otázek v delším časovém horizontu. Mělo by být ustaveno trvalé občanské shromáždění, které by vznik občanských poradních sborů iniciovalo, díky čemuž by mělo pravomoc určovat témata, pro která jsou požadována doporučení. Kromě toho by občané a další obyvatelé měli mít možnost iniciovat reprezentativní deliberativní proces skrze petiční systém, jakmile dosáhnout určité hranice podpory. Měly by také existovat standardy a podpůrné struktury pro ty, kdo hodlají zahájit deliberativní iniciativy. Legislativa by měla vyžadovat, aby se reprezentativní deliberativní procesy promítly do strategického plánování na místní úrovni, čímž by se perspektivy občanů včlenily do zásadních místních politik.

#4: Podporovat tradiční, nekonvenční a nové formy občanské participace mládeže

Vzhledem k tomu, že mladí lidé obecně vykazují nižší míru důvěry v instituce a nižší míra důvěry je spojena s nekonvenčními formami občanské participace, je nanejvýš důležité, aby instituce přijaly opatření, která rozšíří možnosti zapojení mladých lidí do tvorby politik, neomezovaly možnosti nekonvenční politické participace a vážně zvažovaly politické požadavky z toho vyplývající. Vše uvedené má zásadní význam pro rozvoj institucionální důvěry, neboť nekonvenční formy politické participace představují způsob, jakým mohou mladí lidé „nahlas“ vyjádřit své problémy v rámci systému, namísto aby z něj „vystoupili“. Reakce institucí rozhoduje o tom, zda se účastníci obdobných akcí cítí být „vyslyšeni“, čímž se zvyšuje jejich důvěra v instituce, nebo nikoliv, což může podnítit další nedůvěru.

EU a její členské státy by měly uznat různorodost mladých lidí a zohledňovat faktory, jako

jsou gender, socioekonomické zázemí či zeměpisná poloha. Měly by přizpůsobit politiky a způsoby participace skrze zapojení mládeže (tzv. „*youth mainstreaming*“), aby odpovídaly jedinečným potřebám a preferencím různých profilů mladých lidí. Aktivita by měly být relevantní a měly by odpovídat zájmům a schopnostem mladých lidí, čímž se zajistí, že podniknuté kroky budou mít význam.

Všechny úrovně státní správy by měly vypracovat strategie na podporu účasti mladých lidí ve volbách. To by mohlo zahrnovat kroky, jako je snížení věkové hranice pro volební právo, automatické registrování voličů či snadno dostupné informace o kandidátech a tématech. Politická komunikace by se měla rozšířit na sociální sítě a online platformy, aby podpořila angažovanost mladých lidí v politice. Účinnost strategií zaměřených na podporu občanské angažovanosti mladých lidí by měla být pravidelně vyhodnocována a strategie by měly být upravovány na základě měnící se společenské dynamiky, aby byla zajištěna jejich relevancnost.

Mělo by se zvážit snížení věkových hranic pro kandidování do různých politických funkcí, aby se zvýšilo zastoupení mladých lidí a aby se řešila mezigenerační nerovnováha. Souběžně by měly být zavedeny kvóty pro mladé lidi v Evropském parlamentu a v národních parlamentech. Tyto kvóty by měly být přizpůsobitelné a měly by odrážet podíl osob mladších 35 let v populaci, čímž se zajistí jejich efektivní zastoupení. Regulace financování volebních kampaní by zajistila, že finanční omezení nebudou bránit mladým politikům v kandidatuře.

EU a členské státy by měly podporovat legitimitu protestů a občanské neposlušnosti jako platných forem občanské angažovanosti a měly by odsuzovat pokusy takové jednání

negativně nálepkovat. Popsané počínání rezonuje s obavami mladých lidí a umožňuje jim aktivně ovlivňovat politická rozhodnutí. Naslouchání a porozumění aspiracím mladých aktivistů by mělo být prioritou. Vlády by měly vyčlenit prostředky na iniciativy, které mladým lidem umožní vést projekty zaměřené na společenské problémy, a podporovat jejich účast v organizacích občanské společnosti. Měly by vytvářet prostor pro to, aby hlasy mladých aktivistů zaznívaly v širších diskuzích a jednáních.

Při posuzování nekonvenční politické participace by vlády měly zohledňovat průsečíky různých identit, jako jsou věk, gender či etnický původ, a otázek, jako jsou sociální spravedlnost či změna klimatu. Současně by si měly uvědomit, jak popsané průsečíky ovlivňují možnosti a formy participace.

Vlády by měly zavést smysluplné iniciativy, které umožní konzultace s mladými lidmi, a posílit ty stávající tím, že je aktivně zapojí do vymýšlení, realizace, dohledu a hodnocení politik a iniciativ. Tímto způsobem se pěstuje pocit aktivního občanství a odpovědnosti. Měly by vytvářet uživatelsky přívětivé platformy, na kterých se mladí lidé mohou účastnit diskuzí, debat a rozhodování. Na této činnosti by mohly spolupracovat s mládežnickými organizacemi a sociálními hnutími organizovanými zdola (*grassroot* organizacemi), aby společně vytvářely politiky, iniciativy a kampaně, které odpovídají zájmům mladých lidí.

Východiska výzkumu: podporující zjištění

Projekt EnTrust pod vedením řecké Univerzity sociálních a politických věd Panteion zadal internetové průzkumy v sedmi zemích (Česku, Dánsku, Itálii, Německu, Polsku, Řecku a

Srbsku). Cílem bylo změřit politickou důvěru a nedůvěru ve vládu, identifikovat různé podoby politické nedůvěry, porozumět příčinám a důsledkům politické nedůvěry a prozkoumat možnosti nápravy této nedůvěry pomocí politických opatření. Průzkumy se zaměřily na reprezentativní vzorek obecné populace a jejich výsledkem bylo přibližně 2 000 odpovědí v každé zemi. Práce v terénu probíhala od ledna do května 2023 (a v Srbsku částečně také v srpnu 2023).

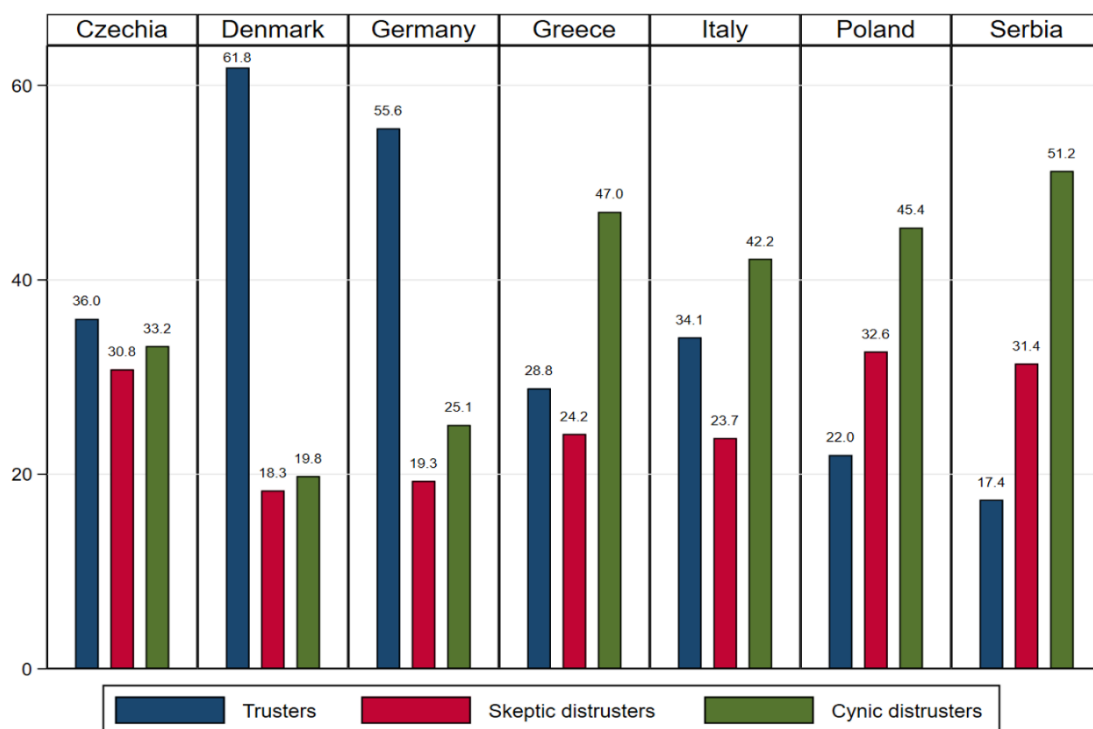
Pod vedením italské Univerzity v Sieně EnTrust paralelně provedl online deliberativní experimenty s občany a politickými představiteli ve čtyřech zemích (v Dánsku, Itálii, Polsku a Řecku). Cílem těchto experimentů bylo otestovat vliv politické deliberace na důvěru a nedůvěru ve vládu. Online deliberativních průzkumů se zúčastnilo celkem 90 občanů a zaměřovaly se na klimatickou změnu, konkrétně na znečištění plasty a na udržitelnou mobilitu. Výsledky výzkumu poskytují pádné důkazy o

relevantnosti hlavních problémů a výše uvedených doporučení.

Hlavní zjištění

Etičnost politických institucí a politiků je často zpochybňována

Z respondentů reprezentativního průzkumu napříč všemi sedmi zeměmi se 55 % domnívá, že je vždy potřeba mít ohledně politických institucí pochybnosti, a to bez ohledu na to, zda jsou důvěryhodné, nebo nikoliv. Tento názor byl obzvláště výrazný v Řecku (70 %) a v Srbsku (66 %). Méně častý byl v Itálii (43 %), České republice (47 %) a Polsku (45 %). Souhlas s tvrzením, že „ať lidé dělají, co dělají, politické instituce nikdy nemohou být důvěryhodné, protože celý politický systém má nenapravitelné chyby a je nedůvěryhodný“, se pohyboval od 37 % v Dánsku po 60 % v Řecku.

Je zajímavé, že pochybnosti obyvatelstva ohledně důvěryhodnosti politiků nejsou o mnoho větší než jejich pochybnosti o důvěryhodnosti institucí. Téměř stejný počet respondentů průzkumu (tedy 59 %) věří, že se na politiky nelze spolehnout (od 68 % v Polsku po 43 % v Dánsku). Hodnocení politiků se však značně liší v závislosti na tom, který aspekt důvěryhodnosti je sledován. V případě poctivosti dosahuje podíl všech respondentů, kteří se domnívají, že politici lžou, aby se prosadili, dokonce 70 % (od 83 % v Polsku po 55 % v Dánsku). Zároveň pouhých 20 % respondentů věří, že politici dělají kompetentní rozhodnutí (jen 13 % respondentů v Srbsku a v Polsku), a pouhých 21 % věří, že politici při výkonu své funkce dodržují zákony (od 11 % v Srbsku a 13 % v Polsku po 33 % v Německu a 35 % v Dánsku).

Vzhledem k doporučení #1 je nejpodstatnější poukázat na to, že rozdílné míry politické důvěry mezi sedmi různými zeměmi silně odráží vnímanou korupci, kterou v národních vzorcích uváděli respondenti našeho průzkumu. Obecně značná část respondentů vypověděla, že je korupce v jejich zemích rozšířená. Podle 31 % respondentů je velmi rozšířená, zatímco 40 % respondentů je přesvědčených, že je poměrně rozšířená. Za zmínku však stojí, že Řecko a Srbsko představují nejextrémnější případy. 92 % řeckých a 89 % srbských respondentů se domnívá, že je korupce v jejich zemi velmi rozšířená nebo poměrně rozšířená. Nejnižší hodnoty vnímané korupce byly zjištěny v Dánsku a v Německu. Jen 6 % dánských respondentů si myslí, že je korupce velmi rozšířená, a 22 % se domnívá, že je poměrně rozšířená. 12 % německých respondentů uvedlo, že je korupce velmi rozšířená, přičemž 40 % si myslí, že je poměrně rozšířená. Zbýlé tři země se pohybují v rozmezí mezi výše uvedenými případy.

Místním a regionálním orgánům lidé důvěřují více než národním vládám

Jak ukázal náš reprezentativní průzkum, důvěra občanů v různé úrovně veřejné správy se výrazně liší. Na škále od nuly („žádná důvěra“) do 10 („naprostá důvěra“) se dánská a německá respondentů pohybovali okolo středové hodnoty, co se týče důvěry v příslušné národní vlády. Respondenti z České republiky, Itálie, Polska, Řecka a Srbska sami sebe umístili do dolní poloviny škály. Ve všech zemích (s výjimkou Srbska) byla důvěra v regionální a místní samosprávy v průměru o jeden bod na škále vyšší (viz doporučení #2). V České republice, Dánsku, Německu a Srbsku byla důvěra v EU podobná nebo mírně nižší než důvěra v národní vládu. V Itálii a v Řecku byl tento vzorec opačný. V Polsku byla důvěra v EU výrazně vyšší než důvěra v národní vládu. Celkově byla důvěra v různé úrovně vlády nejnižší v Srbsku a nejvyšší v Dánsku a Německu.

Ze všech respondentů průzkumu 43 % uvedlo, že by byl politický systém důvěryhodnější, kdyby národní vlády předaly místním a regionálním orgánům větší míru kontroly. Naopak 18 % s tímto tvrzením nesouhlasilo. Za povšimnutí stojí, že o něco více než polovina polských respondentů uvedla, že by decentralizace zvýšila důvěryhodnost celého politického systému.

Rozdílné dopady účasti expertů a účastí politiků na deliberativních fórech

Podle výsledků našich online deliberativních experimentů nemá účast na deliberativních fórech významný vliv na úroveň uváděné důvěry v instituce. Tento statistický postřeh však neznamená, že jsou politické deliberace irelevantní. Naše experimenty ukazují, že dispoziční důvěra v politické instituce není ovlivňována krátkými deliberativními intervencemi,

ale spíše dlouhodobějšími zkušenostmi s politickou angažovaností a politickými interakcemi. Toto očekávání je oprávněné při pohledu na efekty, které naše deliberativní experimenty dokázaly odhalit, a to vzhledem k tomu, že naznačují nepřímé efekty na politickou důvěru. Zaprvé účast na deliberacích s politiky ovlivňuje preferenci pro deliberativní procesy při tvorbě politiky. Tento efekt se liší v závislosti na ideologické orientaci, protože preference pro deliberativní procesy se zvyšuje u levicově-orientovaných účastníků, zatímco u pravicově-orientovaných účastníků má tendenci snižovat úroveň vlastní politické účinnosti. Skutečnost, že se deliberativní experimenty týkaly diskuzí nad otázkami životního prostředí, mohla podpořit levicově-orientované účastníky a odradit pravicově-orientované účastníky. Zadruhé, data naznačují, že interakce s profesionálními politiky na deliberativních fórech snižují individuální preferenci pro technokratické procesy při utváření politiky (po interakcích s experty dochází k opaku), což ukazuje, že interakce s politiky na deliberativních fórech zvyšuje důvěru v politické rozhodovací procesy. Zatřetí, interakce s experty vedou progresivní účastníky k tomu, že přikládají větší význam různým podobám „politiky životního stylu“ (tj. podobám politiky zdůrazňujícím politický význam připisovaný ekologicky šetrným způsobům spotřeby), což ukazuje, že se účastníci učí reflektovat své osobní zapojení do řešení problému. Nejrobustnější výsledek pak poukazuje na výrazný pokles populistických postojů účastníků, kteří se zapojili do popsaných deliberativních fór, včetně exkluzivních interakcí s profesionálními politiky. Celkově naše zjištění ukazují, že deliberace s politiky a s experty mají pozitivní vliv na připravenost občanů připisovat význam politické participaci a rozhodování, čímž

nepřímo přispívají k zasvěceným či skeptickým podobám důvěry v politické instituce.

Nízká úroveň důvěry mezi mladými lidmi a těmi, kteří se zapojují do nekonvenčních forem politické participace

Pozoruhodné je, že mladí respondenti (ve věku 18-29 let) měli v průměru nižší míru důvěry v národní vlády než starší věkové skupiny. Toto pozorování se opakovalo ve všech zemích s výjimkou České republiky, kde se vztah mezi důvěrou ve vládu a věkem zdá být opačný. V Itálii a v Řecku navíc byla průměrná míra důvěry ve vládu v podstatě stejná u věkových skupin 18-29 a 30-49 let a v obou případech zároveň nižší než u věkových skupin 50-64 a 65+ let. Částečnou výjimku nakonec představuje Srbsko, kde ve srovnání s ostatními věkovými skupinami vykazovala nejnižší míru důvěry ve vládu věková skupina 30-49 let.

Výsledky průzkumu poukazují na souvislost mezi důvěrou v národní vlády a zapojením do konvenčních forem občanské participace, mezi které patří hlasování ve volbách, práce v politických kampaních, komunitní dobrovolnictví, dobrovolnictví v nevládních organizacích či přispívání na činnost nevládních organizací. Naopak lidé s nižší mírou důvěry mají tendenci se více zapojovat do nekonvenčních forem politické a občanské participace (tj. účastnit se demonstrací, pouličních akcí, stávek či bojkotování produktů). Popsaná zjištění platí pro všechny země zapojené do výzkumu, a to až na několik výjimek (například v Itálii mají v průměru nižší míru důvěry ve vládu lidé, kteří se zapojují do politických kampaní, a dobrovolníci pracující pro neziskové organizace). Uvedené výsledky svědčí o tom, že jsou některé části mladé generace skeptické vůči zastupitelské demokracii a jejím možnostem

participace a politickým institucím, avšak projevují podoby politické angažovanosti, které nepatří mezi konvenční formy participace. Nízká míra důvěry tudíž vyjadřuje nízkou míru důvěry v zastupitelské instituce v těchto demokraciích, ale ne nutně v demokratické (například plebiscitní, asociativní nebo deliberativní) vládnutí. Na tento postřeh opakovaně upozorňuje také dosavadní výzkum, který hovoří o „kritickém občanství“, jež upřednostňuje nové podoby politického chování a které tak může přispět k oživení demokratických forem vládnutí.

Parametry výzkumu a informace o projektu

Projekt EnTrust je financován EU v rámci programu Horizont 2020 – Výzkum a inovace (grant č. 870572). Doporučení a zjištění obsažená v této zprávě o evropské politice jsou založená na Integrované výzkumné zprávě o podobách, klíčových faktorech, vlivech a opravných prostředcích důvěry a nedůvěry (*Integrated report on Forms, Determinants, Effects and Remedies of Trust and Distrust*) a na expertních rozhovorech u kulatého stolu mezi výzkumným týmem a následujícími experty: Gabriella Civico (Civil Society Europe/Evropské dobrovolnické centrum), Camille Dobler (Missions Publiques), Damian Boeselager (europoslanec, Zelení/Evropská svobodná aliance), Kristóf Papp (Evropské fórum mládeže) a Srd Kisevic (DG JUST - Generální ředitelství Evropské komise pro spravedlnost a spotřebitele).

Konsorcium EnTrust sestává z osmi partnerských týmů provádějících výzkum a osvětovou činnost v sedmi státech (České republice,

Dánsku, Itálii, Německu, Polsku, Řecku a Srbsku) a na úrovni EU. Pracovní plán zahrnuje sedm pracovních balíčků věnovaných systematické analýze a reflexi různých aspektů tématu:

1. Teoretické a normativní základy důvěry a nedůvěry
2. Důvěra a nedůvěra v každodenní veřejné politice
3. Role demokratických sociálních hnutí v utváření důvěry a nedůvěry
4. Role médií v budování důvěry a nedůvěry: informace nebo polarizace?
5. Důvěra a nedůvěra pohledem vývojové psychologie
6. Důvěra a nedůvěra občanů ve veřejnou správu: formy, determinanty, efekty a řešení
7. Kultivace důvěry a nedůvěry: příklady a doporučení

Další pracovní balíčky se věnují šíření, využití a komunikaci výzkumných zjištění, managementu a etickým problémům.

Další informace o projektu EnTrust jsou dostupné na www.entrust-project.eu.

Konsorcium:

[Civil Society Europe](#) (Brusel, Belgie)
[Masaryk University](#) (Brno, Česká republika)
[Panteion University of Social and Political Sciences](#) (Atény, Řecko)
[University of Belgrade, Institute of Philosophy and Social Theory](#) (Srbsko)
[University of Copenhagen](#) (Dánsko)
[University of Siegen](#) (Německo)
[University of Siena](#) (Itálie)
[University of Warsaw](#) (Polsko)

Odkazy na sociální síť

Kontakt

Prof Dr Christian Lahusen
Project coordinator
University of Siegen
Department of Social Sciences
Adolf-Reichwein-Str. 2
57068 Siegen – Germany

e-mail: entrust@uni-siegen.de

Carlotta Besozzi
Project partner
Civil Society Europe
Rue du Congrès 13,
1000 Brussels – Belgium

e-mail: contact@civilsocietyeurope.eu

Informace o projektu

Typ projektu: Collaborative Project
Výzva: H2020 SC6 GOVERNANCE-01-2019: Trust in Governance
Začátek: February 2020
Trvání: 48 měsíců
Kordinátor: Prof. Dr. Christian Lahusen, University of Siegen
Číslo grantu: 870572
Rozpočet projektu financovaný EU: € 2,978,151.25

Tento projekt je financován z projektu Evropské unie Horizont 2020 – výzkum a inovace grant č. 870572. Odpovědnost za obsah této publikace nesou pouze její autoři, obsah nutně nemusí odrážet názory Evropské unie.

www.entrust-project.eu